

**DISCURS DE KÁLMÁN FALUBA, PRESIDENT
SORTINT DE L'AILLC, A L'ACTE DE CLOENDA DEL
COL·LOQUI**

Benvolguts president honorari i president del Comitè Organitzador,
Benvolguts membres del Comitè Organitzador,
Benvolguts socis de l'AILLC i altres participants del XVIè Col·loqui,

Al cap de quatre dies d'intensa feina, ha arribat el moment de cloure la part acadèmica de la nostra trobada. La meua impressió personal és que l'activitat que hem realitzat a Salamanca s'inscriu dignament en el procés històric de l'AILLC, i en certs punts, com per exemple el tema de les relacions literàries i lingüístiques hispanocatalanes, el completa feliçment. Pel que fa a l'assistència, no podem queixar-nos-en: les sessions, almenys aquesta és la meua experiència personal, eren concorregudes, fins i tot en hores poc propícies, com són les 9 del matí. L'únic que he trobat a faltar ha estat una presència més visible de companys procedents de fora del domini lingüístic català: si no m'equivoco, el país forà millor representat ha estat Hongria, fet que per a mi personalment podria ser motiu d'orgull, però que no correspon, ni de bon tros, al pes real de la catalanística hongaresa. Crec que en el futur l'AILLC haurà de trobar la manera d'accentuar el caràcter internacional dels seus col·loquis, caràcter que sí que existeix pel que fa l'origen geogràfic dels seus socis.

Si el col·loqui que tanquem ha estat un èxit, és mèrit de moltes persones. En primer lloc, mèrit dels conferenciants i ponents invitats, com també dels moderadors i participants de les dues taules rodones. Han contribuït a l'èxit, ni cal dir-ho, els comunicants espontanis, el nombre dels quals ha estat especialment alt. Però el saber i la bona disposició de tots ells haurien estat endebades sense un marc organitzatiu en què poder inserir-se. És per això que he d'expressar el meu profund agraïment a tots els components del Comitè Organitzador, entre els quals voldria destacar el professor José Antonio Pascual, un president honorífic omnipresent, molt per damunt del paper formal que suggereix l'adjectiu *honorífic*. No puc deixar de destacar encara el nom del professor Fernando Sánchez Miret, que a més d'actuar com a excel·lent organitzador (i en alguna ocasió fins i tot com a tècnic eficient), ens ha obsequiat amb una brillant ponència. Però

repeteix: l'abnegació i l'eficàcia del comitè organitzador en conjunt ha estat exemplar.

Estem agraïts igualment a la Universitat de Salamanca, que ens ha acollit, i que fou tan dignament representada a l'acte d'inauguració. I devem agraïment a la ciutat mateixa, que ens ha rebut amb simpatia en la figura del seu regidor de cultura. Després dels dies passats a Salamanca ens sembla més justificada encara la famosa frase de Cervantes sobre el *hechizo* d'aquesta ciutat, frase que podíem llegir a un centenar de metres dels edificis on celebràvem les nostres reunions.

Ja per acabar, voldria donar les gràcies als vocals que deixen de ser membres de la Junta de Govern, els companys Beatrice Schmid i Emili Casanova, per la seva contribució al bon funcionament de la nostra Associació. I vull felicitar alhora els que han entrat ara en l'òrgan de direcció: Antoni Ferrando, nou president, i Rafael Roca, nou vicesecretari, representant alhora de la Universitat de València, amfitriona del col·loqui de 2015, i els dos vocals nous, Carsten Sinner i Ildikó Szijj. Els desitjo a tots ells que com a components de la nova Junta s'hi sentin útils i a gust.

Només em queda desitjar-vos bona tornada a les vostres llars, pròximes o llunyanes, amb l'esperança de reveure'ns, d'aquí a tres anys, a la ciutat de València.